

DAGSINS MEINING

Tað er dýrt - men hetta er kostnaðurin!

Vágafólk vóru sjokkerað, tá tað hósdagin varð kunngjørt, at tað fer at kosta 250 krónur fyri ein vanligan bil at koyra gjøgnum undirsjóvartunnilin og aftur.

Hetta er væl skilligt, tí fólk - serliga vágafólk - hava roknað við, at tað fór at kosta nokurlunda tað sama, sum tað kostar í dag, ella einar háltvannaðhundrað krónur. Harafturat kemur, at summir politikkarar hava fýrigyklað fólk, at tað skuldi ikki kosta meira enn nakrar fáar ferðir 10 krónur - tøl sum 30 ella 50 krónur eru nevnd.

Men øll, sum vita, hvussu nógv tað kostar at gera tunnilin, hvussu stórt lánið er, hvussu høg rentan er, og hava eina meting um, hvussu nógv ferðslan fer at vera, hava kunnað roknað út, at prísurin mátti upp á einar 200 krónur. Og tað er tað, sum fjølmiðlar eisini hava roknað út og gjørt metingar um.

Prísurin er høgur - og tó. Um vit samanbera við t.d. suður-oysargislingina, so kostar tað fyri ein persón við bili 260 krónur at koma aftur og fram. Tað merkir, at tað hóast alt verður biligari at koma um Vestmannasund enn um Suður-oyarfjørð. Harafturat skulu vit hava í huga, at prísurin 250 krónur er fyri ein bil, sum kann hava fleiri persónar í. Um tey eru fimm, sum koya saman, er kostnaðurin aftur og fram bara 50 krónur!

Eitt annað er, at Landsverkfrøðingurin kundi átiðið sær rakstur og viðlíkahald. Tað hevði minkað nakað um kostnaðin og lækka prísin nakað. Og óivað hevði ein lægri prís-ur skunda undir meiri ferðslu, men er tað ynskiligt?

Nú vita vit ikki, hvussu nógv tað fer at kosta at koyra við Bygdaleiðum. Men verður tann prísurin óivað væl lægri, kann hugsast, at prísurin fer at skunda undir, at fólk heldur nýta kollektivu ferðsluna. Hon er biligari landsbúskaparliga og dálkar eisini minni.

Nú varð upprunaliga avgjørt, at eitt partafelag skuldi byggja og eiga tunnilin, til hann er afturgoldin. Somuleiðis varð avgjørt, at lámsgjaldið og raksturin skuldi fíggjast við brúkaragjaldi. Ti ber ikki til at koma aftur um aftur nú og siga, nei, hetta er ov dýrt, og at landið - t.e. vit øll - má gjalda ein stórri part.

Varð frammanundan avgjørt, at landið skuldi rinda ein stórri part av iløguni, og ein minni partur av henni skuldi afturrindast við bumppengum, var stóðan ein onnur. Vit kunnu ímynda okkum, hvat tey, sum ferðast um Suður-oyarfjørð fara at siga, um landsstýrið nú kemur upp í og lögtingið játtar ein stórri part av láninum, so prísurin kann lækkast. Fara tey tá at góðtaka at rinda 260 krónur fyri at sleppa suður ella norður um fjørðin við bili fyri eitt fólk? Neyvan.

Tað er dýrt, ásanna øll, men tá politiski meirlutin hevur samtykt, at iløgan skal fíggjast við bumppengum, mugu vit góðtaka, at ein iløga kostar, og at tey, sum brúka tænaastuna, gjalda kostnaðin. Vit mugu læra at bera kostnaðin av tí, sum tað kostar at brúgva her á landi, nú tey flestu eru samd um, at vit skulu hava ein sjálvberandi búskap.

Sosialurin

Sosialurin

Sosialurin
Stovnaður: 1927
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
jan@socialurin.fo
Blaðstjóri: Eiríkur Lindenskov
eirikur@socialurin.fo
Fíggjarleiðari: Jákup Mørk
jakup@socialurin.fo
Marknaðardeild: lysing@socialurin.fo
Jonhard Hammer jonhard@socialurin.fo
Finnbjörg Nattestad
finnbjorg@socialurin.fo
Durita Simonsen durita@socialurin.fo

VIÐMERKINGAR

Útvarp Føroya ber skeiv tíðindi

Álvur Kirke
Kaldbak 14.11.02

Í dag handaði eg Høgna Hoydal, landsstýrismanni, undirskrivtirnar til frama fyri kristna siðalæruna, og mótmæli ímóti lógarupp-skoti um skrásett parlag

fyri samkynd í Føroyum.

Eftir handanina tosaði eg m.a. við Jóhan Mortensen frá UF.

Í samrøðuni var Mið-flokkurin ikki nevndur við einum orði.

Kortini bar Útvarpi tey tíðindi, at landsformaðurin í Miðflokkinum hevði

handað Høgna Hoydal, landsstýrismanni 2568 undirskrivtir.

Tað var eg, og ikki Mið-flokkurin, sum tók stig til at savna undirskrivtirnar - og eg eri ikki landsformaður í Miðflokkinum.

Til Heina Gaard, Dimmalætting, viðvíkjandi grein í Dimmalætting um heimleys í Havn

Elmar Ósá

(Til Heina Gaard)

(Til Dimmalætting)

Vónandi verður tilík vána-lig skrivning steðgað og ongantið ov skjótt. Eg eri systkinabarn Kristian, ið var ein av teimum, ið bleiv útlevaraður á forsiðuni á Dimmalætting fyrr í vik-uni...

Eg eri so kókandi óður um hesa skrivning, at eg verði noyddur at skriva nøkur orð...

Heini Gaard: »Eitt skalt tú vita, at man útleverar ikki fullar menn á tilíkan

hátt, ið tú gjørdi. Menn, sum eru rúsdrekkaávirkað-ir, og sum tú brúkar sum »forsíðusøgu« á ein tilíkan hátt, at fólk eru skelkað.

Hvussu skulu teir tora at blíva edrúir aftur, eftir at tú hevur tikið ræðið av monn-um, ið ikki hugsa klárt!

Fullstendiga kالدur tekur tú og blakar teir á forsiðuna á Dimmu og útleverar teir bæði við mynd og navni ... Aftan fyri hesar lagnur standa foreldur og systkin, og púra hjálparleys lesa tey grein frá óvitandi og ikki serliga dugaligum, sokall-aðum »blaðmanni«.

Kristian hevur valt at ganga skít í Havn og at sova á Herberginum.

Hann eigur foreldur í Klaksvík og hevur altíð møguleikan at fara inn til tey at búgva. Har hevur hann búð teir seinastu mánaðirnar, áðrenn hann aftur fekk eitt »tørn«. Hev-ur gingið í skúla við Áir, endurútbúgving, síðan summarferiuna og hevur verið sera glaður fyri hetta og klárað seg væl. Hevur eisini brúkt sína útbúgving sum »fitness instruktør« og vant og lært fólk í einum fitness centri í Klaksvík.

Vón var fyri, at Kristian endiliga skuldi koma á rættkjøl aftur, og hetta »tørnið« ikki bleiv ov drúgt. Vit eru sera kedd um skrivningina, og eg vóni ikki, at henda tankaleysa skrivingin ger, at Kristian ikki »torir« at blíva edrúur aftur.

Neyðugt var at skriva hesar reglur. Deils fyri at forsvara hjálparleysar menn og fyri at vísa mína ónøgd móti tilíkari skrivning, ið vónandi ikki endurtekur seg.

Svikna barnið

Ber tú ta sorg hjartað má tola
Vinur eg gráti við sær
Troyttur og svikin í verð
Forlórið tað gullið heimur ber
Næstin royndist svíkjari ein.

Maður kvinna heimið kæra
Svært gráta bangin barnaeygu
Tá svíkur svárt man herja
Faðir móðir barnaheimið syndra
Slítin kærleiksbond eyrn.

Hatur veksur fram um kærleik
Sum eitur sterka roynist tá

Barnasálin viðbrekin reikar
Eingin friður eingin skái
Kærleikselður køvður er.

Maður kvinna gróðrarurtin sterka
tít ið seta lív í jarðar verð
Minnist til tað litla fræði
Lívgið um verjið væl tað litla
Tykkar egna reina hjartablóð.

EKN, Rituvík

VIÐMERKINGAR

Aftursvar til Annitu: – oljuavgjaldið er ikki nakað umhvørvisgjald men ein asosialur brúkaraskattur

Hans Pauli Strøm
javnaðarmaður

Annita hevur stórliga mis-tikið seg, tá hon trýr, at hon hevur tikið meg í "at gloyma egin mistøk". Hon visir til støðuna hjá javn-aðartingfólkunum í farna valskeiði í samband við uppskot um at lækka avgjaldið á olju og bensini. Lat okkum taka "olju-avgjaldið" fyrst:

- Hetta er nevnliga ikki nakað "oljuavgjald" - hetta er ein skattur á brenniolju til privatu húsarhaldini. Var talan um eitt umhvørvisgjald, so skuldi tað fevnt um alla ella í hvussu er størsta partin av olju-nýtsluni. Ti so at siga alt CO₂-útlátið kemur av oljunýtsluni. Men okkara "oljuavgjald" fevnir í høvuðsheitum bara um oljunýtsluna hjá privatum húsarhaldum, og tey eiga bara 20% av CO₂-útlátinum smb. nýggju umhvørviskanningini.
- Altso uml. 80% av olju-nýtsluni er undantikin "oljuavgjaldi" ! Tað er fyrst og fremst vinnulívið og skipini. Og t.d. SEV, sum einsamalt stendur fyri 14% av CO₂-útlátin-um. Ein og hvør kann siga sær sjálvum, at tað eru hesir stóru, tungu brúkararnir av olju, sum

eru avgerandi fyri, um vit verða før fyri at gera nakað sum helst við at minka um CO2-útlátið, ella um vit bara skulu lata standa til.

Fram til apríl 2000 var hetta avgjaldið á húsarhalds-brenniolju eitt sokallað dynamiskt ella skiftandi avgjald, sum varð regulerað eftir broytingunum í olju-prisunum. Tvs. at tá prísir-nir hækkaðu, varð avgjald-ið lækkað, og tá prísirnir lækkaðu, varð avgjaldið hækkað. Á tann hátt út-javnaði avgjaldið prísløpini í brennioljukostnaðinum hjá húsarhaldunum. Men eftir at Prísráðið varð tikið av í 1997, grenj-aðu oljufeløginu dúgliga um stríðið, tey høvdu av hesum skiftandi oljuavgjaldinum. So kom ein landsstýrismað-ur í fíggjarmálum í 1998, sum lurtaði eftir teimum, og hann tók tað av. Og frá

Eg ivist ikki í at Javn-aðarflokkurin fer at verða konstruktivir í viðgerð-ini.

Annita nevnr eisini, at Javnaðarflokkurin atkvøddi fyri at minka avgjaldið á bensini. Eisini her "gloym-ir" Annita at fortelja, at ein høvuðsgrundgeving fyri hesum var at minka um munin millum prísin á diesel og bensini. Tað varð gjørt nógv burtúrur at vísa á ta skeivu gongd, at tann ovurstóru munurin millum diesel og bensin lokkaði óneyðuga nógv at skifta frá bensin til diesel. Hetta var og verður hildið at vera umhvørvisliga ógviliga óheppið, tá meginparturin av koyringini bara snýr seg um koyring á stuttum tein-um í bygðum øki. Fyrimun-urin við diesel er einans á longri strekkjum millum bygdir.

Veruleikin er, at munurin millum bensin og diesel átti at verið mink-aður uppaftur meira. Tað skuldi ligið væl fyri hjá Annitu at fingið hennara landsstýrismann at seta avgjaldið á diesel upp og niður á bensini. Tað hava tey jú makt til at gera í samgonguni - um tey vilja.

Landsstýrið hevur tveitt alla umhvørvisábyrgd á kommunurnar
Skulu vit tosa um um-hvørvisábyrgd, so er tað

tann syrgiligi veruleikin, at landsstýrið hevur tveitt hetta yvir á kommunurnar. Vatn, kloakkering, rusk, spillolja osv. Hvussu hevði skilið verið uttan kommu-nalu stovrnarn IRF og KOB? Tað, sum yvirhøvur er hent á umhvørvisøkin-um, hava kommunurnar og teirra felagsskapir staðið fyri. Tað hevur í stóran mun verið uttan landsstýrisins stuðul.

Takið ruskskiljingina sum dømi: Longu fyri einum 4 árum síðani heitti IRF á landsstýrið um at fáa gjørt eina kunngerð um ruskskiljing. Ikki eingong hetta hevur landsstýrið kunnað gjørt. Tað seinkaði málinum nógv, til IRF so kortini fór undir skiljingina av sínum eitingum. Og tað er eisini ein av grundunum til, at enn er ongin rusk-skiljingarskipan í miðstað-arøkinum, har meir enn 1/3 av fólkinum býr. Eitt annað dømið er spill-oljan. Har hava kommunur-nar gjøgnum IRF eina inn-savningarskipan, sum ger at tey fáa útvið 2/3 av spill-oljuni innaftur til spill-oljuverkið hjá IRF. Landið stuðlar her við at lata eina kr. fyri liturin, men tað er so langt ífrá at tað svarar til útreiðslurnar. Annars tekur landsstýrið onga ábyrgd av hesum - tað er ikki so frægt at tær lógar- ella kunngerð-arreglurnar eru gjordar,

Sambandsflokkurin kravdi ikki fleiri aðalstýri

Helgi Abrahamsen

Nógv hevur verið frammi hesa seinastu tíðina um kostnaðin av almennu umsitingini. Í tí sambandi hevur lögmaður fært fram, at Sambandsflokkurin und-ir samgongusamráðingun-um í vár hevði ynski um at hækka talið av aðalstýrum.

Av tí at eg sum floks-skrivari var við til allar fundirnar, sum lögmaður hevði við Sambandsflokkin undir samgongusamráðing-unum, loyvi eg mær at koma við hesi rætting.

Sjálvstýrisflokkurin til sølu

Tær fáu ferðirnar, Sam-bandsflokkurin, sum størsti flokkur og vinnari av valin-gum slapp framat samráð-ingarborðinum, var tá roynt

varð at skipa eina ABC-samgongu (millum Sam-bandsflokkin, Javnaðar-flokkin og Fólkaflokkin). Men Fólkaflokkurin og Sjálvstýrisflokkurin høvdu frammanundan gjørt eina avtalu, sum segði, at um annar flokkurin fór í sam-gongu, so skuldi hin fylgja við. Tí kundi Fólkaflokk-

urin ikki ganga við til eina ABC samgongu, men bara eina ABCD-. Harumframt kravdu flokkarnir, at Sjálv-stýrisflokkurin skuldi hava ein landsstýrismann, og at tann landsstýrismaðurin skuldi ikki telja frá í landsstýrismannakvotuni hjá Fólkaflokkinum.

Øll sum duga at rokna, vita, at um ein flokkur við einum tingmanni skal hava rætt til ein landsstýrismann, so eigur ein flokkur við átta tingmonnum at fáa átta landsstýrismenn, um rætt-vísi skal valda. Um hetta skuldi verið galdandi fyri allar fyra flokkarnar, sum tá sótu við samráðingarborð-ið, so høvdu Føroyar í hes-um ferðum fingið ein pakka við 23 landsstýris-monnum.

At smáir flokkar, sum eru tungan á vágskálini, ofta

verða yvirumboðaðir í landsstýrinum, er ikki nakað nýtt. Men tað serliga í hesum førinum var, at Sjálvstýrisflokkurin var ikki tungan á vágskálini. Hann var í veruleikanum óneyðugur.

7.954 er meira enn 1.351
Sambandsflokkurin kravdi sjálvsagt ikki at fáa átta landsstýrismenn. Men tað mugu øll duga at skilja, at tað er ikki órimligt, at ein flokkur við 7.954 atkvøð-um fær fleiri umboð í landsstýrið enn ein, sum einans fekk 1.351 atkvøður.

Eg gangi út frá, at Tjóð-veldisflokkurin, hesum við-víkjandi, hevur havt somu støðu sum Sambandsflokk-urin, tá hann sat við sam-ráðingarborðið, tí flokkurin hevur í dag ikki færri enn 4 landsstýrismenn. Hetta er

føroyskt met, men tó ikki nakað órimligt krav, tá hugsað verður um, at Sjálv-stýrisflokkurin og Mið-flokkurin hava fingið hvør sín landsstýrismann, meðan Fólkaflokkurin hevur tveir landsstýrismenn umframt løgmann.

Skattgjaldarin fekk røknjingina
Vit kunnu siga hvat vit vilja um talið av landsstýris-monnum og aðalstýrum. Men vit koma helst ikki utt-anum tann veruleika, at avtalan millum Fólkaflokk-in og Sjálvstýrisflokkin var ein dýr avtala fyri føroyska skattgjaldaran. Tað er henda avtalan (sum skuldi tryggja tveimum útvaldum flokkum maktina, líkamik-ið hvat veljarin segði), sum er høvuðsorsokin til at vit í dag hava heili nýggju aðal-

stýri. Tí kennist tað løgið, at løgmaður nú ætlar at kanna, hví umsitingin er vorðin so dýr (hví nýggju aðalstýri kosta meira enn seks aðalstýri ??), meðan formaðurin í Sjálvstýris-flokkinum sigur, at tað er týðningarmikið, at sparing-ar ikki verða gjordar á hansara øki.